

Мамутъ

Преди стотина хиляди години, когато предисторическиятъ човѣкъ живѣлъ въ пещеритѣ, цѣла Северна Европа, отъ Англия до Уралъ, е била покрита съ дебела ледена покривка. Краищата на тази ледена покривка сж достигали до Лондонъ, устието на Рейнъ, Дрезденъ, Бреслау, Краковъ, Лвовъ, Киевъ, Полтава, презъ р. Донъ до Уралъ. Ледниците отъ Алпитѣ сж се спускали до Лионъ въ Франция и Ломбардската равнина въ Италия, а голѣма частъ отъ Карпатитѣ, Рила, Пиринъ, Витоша и частъ отъ западна Стара планина сж били покрити сжщо съ вѣченъ снѣгъ или ледници.

При тѣзи климатични условия, като съвременникъ на пещерния човѣкъ, е живѣлъ и косматиятъ слонъ или мамутътъ. Докато пещерниятъ човѣкъ е избралъ пещеритѣ за свое жилище, грамадниятъ мамутъ, който е достигалъ до 4 метра височина, е билъ покритъ съ гжста козина, която го е предпазвала отъ студа. (Обр. 1). Тия животни сж имали дори грива, която е достигала чакъ до заднитѣ бедра; опашката имъ е била $\frac{1}{2}$ метъръ дълга и е завършвала съ топка отъ косми 30 см. дълги. Космитѣ по тѣлото имъ били дълги 22—24 см., а по бедрата имъ стигали и до 61 см. Като вземемъ предъ видъ, че мамутовата кожа е била доста дебела и е имала като основа 9 см. тлъстина, то ще ни стане ясно, че това огромно животно е било прекрасно приспособено къмъ студения климатъ, който е господствувалъ презъ онази епоха, отдалечена отъ насъ съ стотици хиляди години.

По направа на тѣлото си мамутътъ се приближава и прилича много на днешния индийски слонъ,